

MVCRX08HN3HP
prvotní identifikátor

Mgr. Petr Vokáč

vrchní ředitel sekce legislativy a státní správy
a předseda Poradního sboru ministra vnitra
ke správnímu řádu a správnímu trestání

Praha 28. dubna 2025
Č. j. MV-64749-2/LG-2025

Vážený pane veřejný ochránce práv,

dopisem ze dne 31. března 2025, č. j. KVOP-14038/2025, jste se obrátil na Ministerstvo vnitra s žádostí, aby byla Poradnímu sboru ministra vnitra ke správnímu řádu a správnímu trestání předložena otázka, zda lze přezkoumat služební hodnocení státního zaměstnance na základě podnětu třetí osoby. Jako předseda poradního sboru si dovoluji na Vaši žádost reagovat.

Je vhodné připomenout, že Ministerstvo vnitra se v minulosti předmětnou otázkou opakovaně zabývalo. Dospělo přitom k závěru, že v posuzovaném případě nelze přezkum na základě podnětu třetí osoby provádět. V této souvislosti si dovoluji odkázat zejména na vyjádření nejvyššího státního tajemníka ze dne 13. května 2024, č. j. MV-62047-4/OSS-2024, vyjádření ministra vnitra ze dne 19. srpna 2024, č. j. MV-28828-6/TP-2024, k Vaší zprávě o šetření a na navazující vyjádření ministra vnitra ze dne 8. listopadu 2024, č. j. MV-28828-8/TP-2024, k Vašemu závěrečnému stanovisku.

Citovaná vyjádření připouštějí, že služební hodnocení je úkonem podle části čtvrté správního řádu, a aplikuje se na ně proto rovněž § 156 odst. 2 správního řádu o nápravě vad těchto úkonů. Služební hodnocení, které odporuje právním předpisům a nelze je opravit usnesením podle § 156 odst. 1 správního řádu, lze zrušit postupem, na který se přiměřeně použijí ustanovení tohoto zákona o přezkumném řízení. Odkazovaná ustanovení o přezkumném řízení ovšem opravňují k podání podnětu pouze hodnoceného státního zaměstnance jako osobu dotčenou předmětným úkonem. Ustanovení § 42 správního řádu, umožňující činit podněty komukoliv, se podle názoru nejvyššího státního tajemníka a ministra vnitra nepoužije. Není totiž uvedeno ve výčtu ustanovení obdobně použitelných na úkony podle části čtvrté správního řádu a není potřebné ani jeho přiměřené použití ve smyslu § 154 správního řádu.

Skutečnost, že ustanovení § 42 správního řádu není výslovně uvedeno ve výše zmíněném výčtu v § 154 správního řádu, je nepochybná. Dotčené ustanovení tudíž nelze použít obdobně. Přiměřené použití by přicházelo v úvahu pouze v případě, že by bylo shledáno potřebným. Potřebnost je však nutno posuzovat z hlediska povahy konkrétního postupu, v jehož rámci je použití určitého ustanovení správního řádu zvažováno, jakož i z hlediska účelu příslušné zvláštní právní úpravy tohoto postupu. Správní řád v daném ohledu nestanoví jediný možný výsledek zhodnocení této potřebnosti, právě naopak předpokládá, že budou zohledněna specifika postupů upravených v jiných zákonech.

V nyní posuzované věci je pak stěžejní zejména zhodnocení povahy služebního hodnocení a účelu jeho právní úpravy v zákoně č. 234/2014 Sb., o státní službě, ve znění pozdějších předpisů. Na tomto místě lze rovněž odkázat na předešlá vyjádření nejvyššího státního tajemníka a ministra vnitra, kteří nepovažují aplikaci ustanovení § 42 správního řádu za potřebnou. K předmětnému závěru dospívají mimo jiné i na základě Vámi dříve vyjádřených obav z důsledků možnosti kohokoliv zpochybňovat služební hodnocení kteréhokoli státního zaměstnance, popřípadě služební hodnocení státních zaměstnanců plošně napadat. Tím však na druhé straně v obecné rovině nevylučují možnost použití § 42 správního řádu na jiné úkony, než je služební hodnocení, pokud jde o úkony podle části čtvrté správního řádu a je splněna podmínka potřebnosti.

Řešení dané problematiky tudíž nelze podle mého názoru vnímat primárně jako otázku výkladu samotného správního řádu. V tomto kontextu považuji věc z hlediska Poradního sboru za uzavřenou.

S pozdravem

Mgr. Petr Vokáč

Vážený pan
JUDr. Stanislav Křeček
veřejný ochránce práv
Údolní 39
602 00 Brno